DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 5den DECEMBER, 1829. N. 50.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Even zoo langzaam de voortgangen der Russische wapens waren in den vorigen veldtogt, even zoo spoedig zyn deze voortgangen geweest in den tegenwoordigen.— Toenmaals is er niets van belang verrigt geworden dan het innemen van twee vestingen, Ibraila en Varna, en de laatste wel na een beleg van 70 dagen. Het bezetten der Prinsdommen viel gemakkelyk, wyl aldaar geene vyandelyke troepen waren — Dit verschil in den uitslag der beide veldtogten moet voornamelyk gezocht worden in de manœuvres des opperbevelhebbers. Witgenstein, die wel in vorige veldtogten uitgemunt heeft, schynt boven de jaren geweest te zyn om iets grootsch te ondernemen. Diebitsch een man van omstreeks 50 jaren oud, heeft manœuvres gemaakt, die in de geschiedenissen naauwelyks haren weerga vinden. Het afsnyden van den Vizier van zyne overwinnelyke positie en den overtogt over den Balkan door eene krygslist zyn bekend. Zyne verdere operatien zyn vervat in een bulletin geplaatst in de voorgaande week in het Engelsch, De hoofd inhoud van dit legerberigt komt hier op neer:

Behalve den weg over den Balkan die niet ver van de zee loopt, en over denwelken de Russen getrokken zyn, liepen er nog twee westelyker, namelyk die van Schumla op Adrianopel en eene veel westelyker van Widdin op Adrianopel. Indien nu Diebitsch na over den Balkan te zyn getrokken, regelregt op Adrianopel was gerukt, dan had hy het leger van den Vizier te Schumla en de Turksche landstorm te Widdin in den rug gehad, die in getal zyne manschappen verre overtreffen, te meer daar de Russen zich verzwakt hebben door in de veroverde plaatsen bezettingen te liggen. Diebitsch is dus na zynen overtogt over het gebergte westelyk opgetrokken ten einde eerst de pas ten zuiden van Schumla te bemagtigen; terwyl hy deze pas, die veertien fransche mylen lang is en door verschansingen is gedekt, ten zuiden aanviel, deed het Russisch korps dat vóór Schumla ter observatie was achter gebleven eene beweging ten zuiden dezer vesting en viel die pas ten noorden aan; deze zoo vreeslyke pas werd den 6den Aug. zonder veel bloedverlies genomen; hierdoor stelde zich het observatie korps met het hoofdleger in gemeenschap en dit korps kon daardoor een gedeelte der manschappen aan het hoofdleger, dat door het bezetten van zoo veel gronds verzwakt was, afstaan, zoo dat Diebitsch nu naar de westelyke zeer afgelegen pas durfde te trekken. De Vizier, wien de regtstreeksche gemeenschap van Adrianopel was afgesneden, bleef nu geen ander middel over dan de westelykste doorgang te bewaren en trok langs de noordkant van den Balkan naar gemelden doorgang en kwam een weinig tyds voor de Russen, die zuidelyk langs den Balkan trokken, te Selimno of Slewno aan. Deze stad, die byna zoo volkryk is als Adrianopel en door zware verschansingen gedekt is, beschermt den zuidelyken ingang van deze pas. Diebitsch trok echter achter de verschansingen om en noodzaakte het leger van den Vizier zich te verstrooijen en door bypaden in het gebergte terug te trekken, waarby de Vizier op nieuw 9 stukken geschuts verloor.

De inwoners van Selimno, die meestal tot de Grieksche kerk behooren, hebben de Russen als hunne geloofsgenooten met vele vreugdebedryven ontvangen. Na zich de bezetting van alle doorgangen van het gebergte verzekerd te hebben, kon Diebitsch gerustelyk voorwaarts trekken De geheele Turksche magt was in Bulgaryen opgesloten, zoo wel de geregelde troepen te Schumla als de landstorm te Widdin; de rug van de Russische armee was nu gedekt; ook de flanken waren gedekt, want op de linkerflank is de Zwarte Zee waar de vloot hen dekt en op de regterflank Servie, welker populatie tot de Grieksche kerk behoort; men had dus geen ander vyand te vreezen dan in het front, die te zwak was om weerstand te bieden; de 10,000 Turken te Adrianopel konden de 28,000 Russen, die op die stad rukten niet tegen houden en gaven zich over. De gansche Russische magt ten zuiden van den Balkan is 60,000 sterk, doch door het bezetten der passen en van zulk een groot terrein, is het hoofdleger zeer verzwakt. Als de vrede niet schielyk gesloten wordt, dan zal de Turksche krygsmagt in Bulgaryen, wien de gemeenschap met Oostenryk door het verlies van Orsova is afgesneden, zich uit gebrek aan levensvoorraad wel grootendeels verstrooijen en Diebitsch krygt dan het observatie leger tegen Schumla tot zyne dispositie, zoo dat hy dan zonder gevaar op Konstantinopel zelve kan aanrukken, doch het zal zoo verre niet komen, de Sultan zal wel de aangebodene preliminairen aannemen.

COLUMBIA.

Simon Bolivar, Bevryder President van Columbia, &c. &c. &c.

Gelet op de verschillende reclamatien van het departement van den Ecuador op dat verboden worde de invoer van vreemde weefsels van wol of katoen, als nadeelig voor de nyverheid van het land en voor het verbruik van de stoffen van deszelfs fabrieken, welke in vroeger tyden de bron van rykdom van dat departement geweest zyn.

En overwegende dat hetzelve door deszelfs inwendige gesteldheid geen verbruik geven kan aan de vruchten van den landbouw, hetwelk het genoemde departement tot de uiterste elende heeft gebragt, ondervindende hetzelve buitendien alle de rampen des oorlogs; gehoord het advies van de provisionele junta van het zuiden

Besluit:

Art 1. De invoer naar de havens van het zuiden der Republiek wordt verboden voor lakens van grooven draad y de segunda, bayetones, bayetas de pellon, de cien hilos y fajuelas, Janes, telas, bajetas ó elefantes, en cajes ó blondas de algodon, ponchos ó ruanes de algodon y lana, fresadas ó cobertores de lana, tocuyos ó liensillos sea cual fuere la procedencia de estas mercancias, waarvandaan ook die goederen komen mogen.* Dit verbod zal niet in werking komen ten opzigte van de koopmanschappen komende van de landengte en van de kusten van de Stille Zuid Zee, dan na vier maanden gerekend van heden; ten opzigte van de koopmanschappen komende van Brazilien en de havens van de equinoxes dan na vyf maanden; en na zes maanden voor die goederen komende van Europa of van de Vereenigde Staten van Noord Amerika.

Art. 2. De invoer der genoemde artikelen welke na den aangewezen termyn zou worden ondernomen, zullen de straf van verbeurd verklaring by de wetten voorzien, ondergaan.

De Algemeene Secretaris wordt met de uitvoering van dit decreet belast.

Gegeven den 1sten Aug. 1829.

Simon Bolivar, Bevryder President van Columbia, &c. &c. &c.

Overwegende dat het eiland van Margaritha door de schraalheid van deszelfs grond, door de verwoestingen van den oorlog, en door het aanmerkelyk verval van deszelfs bevolking, tot zoodanig een staat van elende is gebragt, dat het byna niets is voor zich zelf en voor de Republiek.

Overwegende dat het de pligt is der regering om het voornoemde land te redden uit den staat van verslagenheid waarin het uit de voornoemde hoofden is, en dat deszelfs staat door alle middelen in het bereik van het gouvernement moet verbeterd worden.

Overwegende eindelyk dat de middelen ter ontwikkeling welke zich van zelve aan de hand doen, die zyn welke de afgezonderde ligging van het eiland Margaritha hen aanbiedt, en deszelfs nabyheid aan het vaste land, hetwelk de gelegenheid oplevert om het welzyn van het eiland met de nationale belangen te vereenigen. De Staatsraad gehoord

Besluit:

Art. 1. Alle koopwaren, vruchten en vreemde artikelen welke niet by de wet verboden zyn of in Columbia verpacht (*estancados*) zullen vry inkomen door de haven van Pampatar, in het eiland Margaritha, vry van de regten van invoer voor de overige havens der republiek vastgesteld.

Art. 2. De overige havens van het eiland van Margaritha blyven geheel gesloten voor allen vreemden of nationalen handel.

Art. 3. De koopwaren, vruchten of vreem-

* Dit artikel moet in het Spaansch worden gelaten, zynde de goederen in hetzelve vermeld alle Spaansche en onder geene andere benaming bekend, waardoor de kooplieden die het aangaat hetzelve zoo best zullen verstaan.

de artikelen, waarvan het 1ste art. spreekt zullen by hunnen invoer in de haven van Pampatar, twee per cent van derzelver waarde betalen volgens het tarief hetwelk in de overige havens der republiek wordt of mogt worden in acht genomen.

Art. 4. De schepen welke die koopwaren, vruchten of effecten in de overige artikelen vermeld mogten invoeren zullen de tonnen of anker en de andere gelden betalen welke door de laatste wetten of decreten zyn vastgesteld.

Art. 5. De koopwaren, vruchten en effecten in de vorige artikelen vermeld zyn evenzeer bevryd van de veronderstelde alcabalen van den eersten verkoop.

Art. 6. In het geheele eiland van Margaritha wordt het decreet van patenten, in de departementen van het oosten vastgesteld afgeschaft; en worden behouden de overige indirecte belastingen, welke thans volgens de laatste verleenen decreten worden geheven.

Art. 7. In plaats van het regt van patenten hetwelk wordt afgeschaft, wordt in het eiland van Margaritha de alcabalen ingevoerd op den voet als dezelve in de overige gedeelte der republiek wordt geheven, op alle verkoop of wederverkoop, ruilingen en overige contracten aan verkoop gelyk staande.

Art. 8. Evenwel zullen nooit alcabalen veroorzaken de verkoopingen gedaan door de invoerders van vreemde koopwaren, vruchten of effecten, het zy voor weder uitvoer of voor het verbruik van het eiland; maar wel de verkoopingen of koopen welke in hetzelfde eiland geschieden door de winkeliers of slyters in het klein.

Art. 9. De vruchten van eerste levensbehoefte, zoo als de eetwaren welke van het vaste land van Columbia naar het eiland van Margaritha worden uitgevoerd, zullen uitgaan vry van alle regten en zullen in de haven van Pampatar inkomen, zonder iets voor invoer te betalen.

Art. 10. De vruchten en andere producten van den grond of de nyverheid van Margaritha zullen vry zyn van alle regt van uitvoer; en indien zy mogten worden ingevoerd in de havens van het vaste land der republiek, zullen zy evenzeer van regt van invoer zyn bevryd.

Art. 11. Alle vreemde koopwaren, vruchten en effecten, welke van Margaritha worden uitgevoerd naar de haven van Pampatar alleen worden weder uitvoer geregtigd, zullen vry van alle regt uitgaan.

Art. 12. De vreemde koopwaren, vruchten en effecten welke van Margaritha weder worden uitgevoerd, en op het vaste land van Columbia mogten worden ingevoerd, zullen de vastgestelde regten van invoer betalen, als of zy dadelyk van vreemde havens kwamen.

Art. 13. De vreemde koopwaren, vruchten en effecten uit Margaritha weder uitgevoerd zullen niet in de havens van het vaste land worden toegelaten dan in nationale vaartuigen; de contraventeurs zyn onderworpen aan de straffen laatstelyk vastgesteld.

Art. 14. De overige vruchten en producten van het vaste land van Columbia die niet in het negende artikel zyn begrepen en die naar Margaritha worden vervoerd, zullen by hun vertrek de vastgestelde regten van uitvoer betalen als of zy buiten Columbia wierden vervoerd; en by het weder uitvoeren van Margaritha zullen zy geheel vry van regt uitgaan.

Art. 15. In Pampatar zal eene hoofd administratie van inkomsten worden opgerigt, welke de regten van twee per cent by het derde artikel vastgesteld zal innen, de tonnen, anker en andere haven gelden, de alcabalen en de overige die daarmede gemakkelyk zouden kunnen vereenigd worden. De administrateur zal acht per cent genieten van de zuivere opbrengst zonder het regt te hebben van eenig salaris te vorderen voor zyne beambten, van een huis voor zyn kantoor, schryfkosten of eenige andere vergoeding, daar uit het product der acht per cent zyne begiftiging en alle die onkosten moeten gevonden worden.

Art. 16. Op denzelfden voet zullen in de overige plaatsen van het eiland, waar het noodig zyn mogt, de onderhoorige bestuurders van inkomsten, welke noodig mogten worden geoordeeld worden opgerigt.

Art. 17. By de administratien van tabak van voornoemd eiland zullen die worden gevolgd van de posteryen en de directie van het zegel; en aan de administrateuren zal door de Commissie van Venezuela een zooveelste ten honderd worden toegelegd, toereikend voor hun bestaan en voor de schryf en kantoor onkosten.

Art. 18. Die administratien zullen de natuurlyke afhankelykheid behouden en die welke de laatste reglementen voorschryven voor de bureau van het departement Maturin en de algemeene directie van Venezuela.

Art. 19 De algemeene prefect van de departementen van het oosten zal alle de middelen aan de hand doen ter uitvoering van het tegenwoordig decreet; en raadplegende met den opperraad van finantie zal by alle de voorzorgen gebruiken ter spoedige opvolgelyke vermyding van alle de fraudes en misbruiken welke tot nadeel van den handel en tegen de nationale schatkist zouden kunnen worden ingevoerd.

Art. 20. Het onderhavig decreet zal in volle werking zyn na verloop van dertig dagen gerekend van deszelfs afkondiging in de hoofdstad van het eiland.

Art. 21. De minister van Financien is enz.

(get.) SIMON BOLIVAR.
Voor Zyne Excellentie,
De Secretaris Generaal,
(get.) JOSE DE ESPINAR.

Notifikatie en Oproeping!

DE ondergeteekende Commandeur der Eilanden St. Eustatius en Saba, als daartoe naar behooren geautoriseerd, brengt mits dezen ter kennisse van alle die genen die het zoude mogen aangaan.

Dat op den 18den November des jongst verloopen jaars 1828 eene Brik op deze Reede aanhoudende zonder nationale vlag te vertonen, door het geschut van het Fort Oranje is gedwongen geworden by te draaijen en ten anker te komen, en by onderzoek ontwaar geworden zynde dat dezelven van geene behoorlyke zeepapieren of documenten was voorzien, is zy vervolgens door het Gouvernement dezer Kolonie in possessie genomen.

Dat dit vaartuig by nadere investigatie gebleken is geweest te zyn de Portugeesche of Braziliaansche Brik Aurora, gevoerd door Jose Pereira Salazar, komende van Maranham bestemd naar Lissabon, geladen met Ryst, Katoen, ruw en opgeloeide Osse Huiden, en genomen (volgens logboek en verklaring van den voornoemden prys meester) op 26° 49° N. Breedte en ongeveer een en een halve graad ten oosten van het Eiland St. Mary, een der Azores, door den Buenos Ayreschen kaapvaarder Congresso, gecommandeerd door John Chase.

Dat het aan bederf onderhevig zynde gedeelte harer lading kort daarop by publieke veiling is verkocht geworden, doch de Brik zelve met de onbederfelyke artikelen derzelve, alhier ruim zes maanden zynde blyven leggen, zonder dat daarvoor inmiddels eenige reclamen zyn ingekomen, met genoegzaam bewyzen gestaafd om de uitlevering te dulden, beiden eindelyk op den 20sten der jongst verloopene maand Mei en den 10den dezer zyn verkocht geworden voor rekening van wien het bevonden zal worden tot het provenu geregtigd te zyn.

Wordende dienvolgens alle de genen welke eenig regt op de voornoemde Brik of lading hebben of sustineren te hebben opgeroepen en aangemaand, om uiterlyk binnen een Jaar, te rekenen van heden, hunne reclamen, met behoorlyke bewyzen gestaafd ter Secretary van den Raad van Justitie alhier inteleveren, op dat door evengemelden Raad op dezelve uitspraak mag worden gedaan, op pœne van zich by faute van dien verstoken te zien verklaren van alle regt en aanspraak op het provenu voormeld, waarover als dan zal worden gedisponeerd zoo als bevonden zal worden te behooren.

St. Eustatius den 13den Juny 1829.

De Commandeur voornoemd,
(get.) VAN RADERS.
Voor kopy conform,
(get.) T. H. GROEBE, Sec.

Boekhouder Controlleurs Kantoor.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden &c. &c. &c. met de voordeeligste inschryvers contracten aangaan ter levering van de onderstaande benoodigheden en behoeften gedurende het aanstaande jaar 1830, namelyk:

a. Versch Vleesch voor het Militaire Hospitaal.
b. Het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen.
c. Ondergenoemene benoodigheden voor het Hospitaal.
d. Schryfbehoeften aan 'sRyks Magazynen, als mede Olie, Kaarsen en Lampekatoen, zoo wel aan 's Ryks Magazynen als aan de Militaire administratie.
e. Mais voor de Lands Slaven, aan en buiten deze Eilanden (zullende de levering voor de Slaven te Bonaire aldaar moeten geschieden).
f. Vlaggen en Tynen, Wimpels, Seinballen, Ezels matten, Blik en Yzerwerk.
g. Water voor het Garnizoen, Hospitaal, Lands Slaven en den Vestingbouw en fourage voor Ezels.
h. Water voor het Fort Beekenburg.
i. Tarwe Meel, Hollandsche Jenever of Brandewyn en Azyn aan 'sLands Magazynen.

Die gading hebben kunnen zich tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten bovengemeld kantoor, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Dingsdag den 22sten dezer maand December tot des middags te 12 ure zullen worden aangenomen.

J. P. BOSCH.

Den 4den December 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den December 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente Bestuur,
den 4den December 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand December zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 21sten dezer vóór het Pakhuis van de Heeren Theod. Jutting & Abm. De Veer jr. by Publieke Opveiling doen verkoopen;

Een Huis gelegen in de Heere Straat 1 Wyk No. 44.
Een dito „ „ „ KeukenStraat 1 Wyk No. 69.
Een dito „ „ „ KuiperStraat 4 Wyk.
Een dito gelegen aan de Overzyde dezer Haven 4 Wyk No. 276.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER Jr.

Den 4den December 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

1. golet Neptunes, Esheldson, St. Thomas
3. bark Margaritha, Ramones, Coro
golet Francis Ann, Price, St. Thomas
bark Eendragt, Quant, Aruba
4. golet Favorite, Danies, Puerto Cabello
—— Dolorita, Gonzales, Rio Hacha
bark Maria, Saragosa, Porto Rico
golet Esther La Reyna, Jacobs, Coro
bark Drie Gebroeders, Flemming, Aruba

UITGEKLAARD—DECEMBER.

1. golet Joseph, Hall,
—— Aimable Lucia, Diedenhoven,
—— Mary, Palm,
3. bark Eendragt, Quant,
4. —— 10, Tennison,
golet Transiter Trenchesque,

Op Donderdag den 3den dezer is Z. M. Brik Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straten, naar La Guayra vertrokken.

Uit particuliere brieven van aanzienlyke en geloofwaardige personen in Puerto Cabello loopende tot de dagteekening van den 1sten dezer, vernemen wy dat gansch Venezuela zich verheugt met de beschouwing dat al de staten zich ten andermaal verlost hebben van het juk der verdrukking, en dat er eene natie zy hoe onbeduidend ook, die zich niet verklaard heeft ten gunste der vryheid, welker stem men met geestdrift hoort weergalmen; maar dat Caracas het zegel gedrukt heeft op de wenschen van al de overige staten. Zy heeft zich verklaard voor de afscheiding van Bogota en van een gouvernement welke valsch gehandeld heeft; zy heeft Generaal Paez benoemd tot opperhoofd van den staat, en eene commissie afgevaardigd bestaande uit drie achtingswaardige personen om hem het oppergezag aan te bieden; en, heeft het volk by een geroepen ter benoeming van gedeputeerden voor een constituerend Congres.

Dat het departement van Maturin deszelfs medewerking heeft aangeboden, als hebbende dezelfde belangen met Venezuela.

Dat de Apures buitenmate verblyd is en aan deszelfs ouden oppergezagvoerder eene roode lint gezonden heeft met het opschrift *Libertad ó Muerte!*

Dat Bolivar niet alleen miskend wordt als President, Bevryder, Oppergezaghebber &c., maar hy mag zelfs niet meer zyn Chef van de Republiek, noch van eenig derzelver staten, byzonderlyk die van Venezuela; en dat men hem tevens ontnomen heeft den titel van Libertador en zyne inkomsten; en dat de party der Monarchalen en absolutisten zeer gering is.

Met deze brieven hebben wy de voorstellen gedaan in eene volks vergadering te Caracas, ontvangen, welke wy hier laten volgen.

Gemelde brieven melden ook dat op den 1sten dezer in de haven van Puerto Cabello waren aangekomen de Britsche Vice Admiraal Fleeming, de Gouverneur van het eiland Trinidad en de Generaal Mariño en dat alle drie dadelyk na hunne aankomst, te paard gestegen en naar Generaal Paez te Valencia vertrokken waren.

Voorstellen gedaan in de volks vergadering gehouden te Caracas den 25sten Nov. 1829.

Door den Heer Rafael Dominguez.

1 De werkelyke afscheiding van het oude Venezuela van het Gouvernement van Bogota—goedgekeurd en toegejuicht.

Door den Heer Domingo Briceño.

2. Dat het gezag van den Generaal Bolivar ook werkelyk afgezworen worde—goedgekeurd en met geestdrift toegejuicht.

Door de Heeren Fortique en Quintero.

3. Dat er eene Commissie afgevaardigd worde aan Z. E. den Opperbevelhebber, hem verzoekende in deze hoofdstad te willen komen ten einde de bestiering van ons lot op zich te nemen, middelerwyl dat het konstituerende kongres van Venezuela vereenigd worde, tot welk einde, in den mogelykste spoed er nieuwe stemgeregtigde moeten by een geroepen worden—goedgekeurd.

Door den Heer Espiñal.

4. Ingeval de meerderheid van het volk van Venezuela voor de daarstelling van een federaal gouvernement mogte stemmen, zoo kan Generaal Bolivar op geene wyze hoe ook genaamd President van de Republiek in het algemeen noch van een byzonder gedeelte derzelve wezen—goedgekeurd.

Door den Heer Pelgron.

5. Dat de regering welke daargesteld moet worden, zy eene volks-vertegenwoordigende, veranderlyke, verkiesbare en verantwoordelyke regering—goedgekeurd.

Door den Heer Narvarte.

6. Dat Venezuela afgescheiden worden de niet miskenne den heiligen pligt om te voldoen aan dat gedeelte der buitenlandsche schulden hetwelk het aangaat, doch integendeel het kongres byzonderlyk aanbevele om de grondslagen van deze zaak te bepalen—goedgekeurd.

Door den Heer Paul.

7. Dat men openlyk aan Colombia en aan de gansche wereld bekend make, de magtige en billyke beweegredenen, welke Venezuela gedrongen hebben, zich te verklaren voor de afscheiding—goedgekeurd.

Wy zyn beleefdelyk begunstigd geworden met eene St. Thomas Courant van den 25sten der laatstledene maand, behelzende Londensche berigten tot den 8sten October, onder dewelke de artikelen van vrede tusschen Rusland en Turkye.

De oude traktaten inzonderheid die van Akkerman worden weder in stand gebragt.

De vrye doortogt van de Bosphorus en de Dardanellen aan de schepen van alle natien welke niet in oorlog zyn met Rusland of met Turkye.

De voorregten en vryheden der inwoners van de prinsdommen moeten nu volkomen gewaarborgd worden; Servien zal van dezelfde voordeelen moeten genieten.

Het gansche traktaat bestaat uit drie afzonderlyke akten: 1ste. Het traktaat van vrede bestaande in 16 artikelen,—2de. Eene overeenkomst in 4 artikelen, en 3den. Eene afzonderlyke akte betreffende de Prinsdommen.

Rusland zal van de Porte geene cessie van grondgebied vorderen, bygevolg blyft de Pruth de grensscheiding der beide Keizerryken; slechts de Aziatische fortressen van Anapa en Poti aan de Zwarte Zee, Aktalik en Aktalkali zullen aan Rusland overgaan.

De Porte zal betalen als vergoeding van de oorlogs kosten 10,000,000 Hollandsche dukaten en voor schadeloosstelling der commerciele verliezen geleden sedert 1806 anderhalf millioen.

De Porte zal 10 jaren uitstel hebben, om de schadevergoeding te betalen; tot welken tyd toe zullen de twee prinsdommen en Silistrie bezet blyven door Russische troepen; één maand na de eerste betaling zullen de Russen Adrianopel, Kirkelisse, Luli, Bourgas, Midia en Miada ontruimen; één maand na de tweede betaling zullen zy over den Balkan terug trekken; en één maand na dat de commerciele schadeloosstelling zal geschied zyn, zullen zy de andere plaatsen ontruimen met uitzondering van Silistrie welke met den terugtogt over den Donau en de ontruiming van de Prinsdommen, plaats zullen hebben tot na de volkomene betaling.

De fortressen van Giurgewo, Tourroul, Kale en Brailow zullen een deel uitmaken van Wallachie en dezelver vestingwerken moeten vernield worden.

De Porte zal het traktaat van Londen van den 6den July 1827 en het protocol van den 22sten Maart ll. aannemen.

Venezuela.

Propositions made by the citizens of Caracas in an assembly on the 25th November 1829.

By Señor Rafael Dominguez.

1. The real separation of the ancient Venezuela from the government of Bogota—Resolved affirmatively and applauded.

By Señor Domingo Briceño.

2. That the authority of General Bolivar be also disowned—Approved and applauded with enthusiasm.

By Señores Fortique and Quintero.

3. That a commission be despatched to H. E. the Supreme Chief, requesting him to repair to this capital to take upon himself the direction of our fate, whilst the constituent Congress of Venezuela are uniting; and for which purpose new electors must be convoked in the least possible delay.—Resolved affirmatively.

By Señor Espiñal.

4. In case the majority of the people of Venezuela agree for the establishment of a federal government, General Bolivar may in no manner whatever be President of the Republic nor of any other particular state—Resolved affirmatively.

By Señor Pelgron.

5. That the government to be established be popular, representative, alternative, elective and responsible—Approved.

By Señor Narvarte.

6. That Venezuela in the act of separation do not disown the sacred duty to satisfy that part of foreign debts due by her, to the contrary she ought to recommend particularly to the Congress to fix the basis for so doing—Resolved affirmatively.

By Señor Paul.

7. That a manifest be made to Colombia and to the world at large of the imperious and just motives which obliged Venezuela to vote for the separation—Approved.

From the St. Thomas Times of the 25th Nov.

London, Oct. 8, 1829.

Events of most unusual importance have crowded upon us since our last, and such as could scarcely be expected in the short space of time that has elapsed. The passage of the Balkan effected, the Russian troops have met with no opposition worth noticing until the second city of Turkey, Adrianople, was in possession of the invaders. From this place to Constantinople the Russians would have met with no opposition the army of the Sultan had dissolved itself; the boasted camp before Constantinople had never existed, and insurrections had broken out under the auspices of the ex-Janissary party having for their object the death of the Sultan. In this dilemma the Porte had no other alterations than to submit. The divan assembled—the allied Ambassadors forwarded an account of the pacific disposition of the Ottoman Government to Count Diebitsch, and pointed out that a further advance of his troops would endanger the safety of the Christian inhabitants of Constantinople.

ARTICLES OF PEACE BETWEEN RUSSIA & TURKEY.

The ancient Treaties, particularly that of Ackerman, are re-established.

The free passage of the Bosphorus and Dardanelles to the ships of all nations not at war with Russia or the Porte.

The privileges and liberties of the inhabitants of the principalities to be now completely secured, Servia to enjoy the same.

The whole treaty is composed of three seperate acts:—1, The treaty of peace in 16 articles,—2, A Convention in 4 articles and 3, a separate act for the principalities.

Russia will not require from the Porte any cession of Territory, so the Pruth will continue to form the boundary of the two Empires, but the Asiatic fortresses of Anapa and Poti on the Black Sea, Aktalik and Aktalkali which are to be ceded to Russia.

The Porte to pay as indemnity for the expence of the war 10,000,000 Dutch Ducats and 1 and a half million as indemnity for commercial losses since 1806.

The Porte to have 10 years to pay the indemnity, until which the two principalities and Silistria are to be occupied; one month after the first payment, the Russians to evacuate Adrianople, Kerklissa, Luli, Burgas, Midia and Miada.

A month after the second instalment they are to cross the Balkan.

And one month after the Commercial indemnity is paid they are to evacuate the other parts, with the exception of Silistria and recross the Danube, which, with the principalities, will be occupied until the entire payment is complete.

The fortresses of Giurgevo, Tourroul, Kale and Brailow to form part of Walachia and these fortifications to be demolished.

The Porte to accept the Treaty of London and the Protocol of the 22d March.

Mengelingen.

MEDEGEDEELD.

De Guachos van Zuid Amerika.

De laatste gebeurtenissen te Buenos Ayres hebben onze aandacht tot zich getrokken en ons een oplettend oog doen slaan op de bewoners van de *Pampas*, of uitgestrekte grasvelden in het binnenste van dat land, hetwelk thans het toneel van burger oorlogen is. De Guaches, of gelyk zy zich zelven noemen, *cristianos*, in tegenstelling van de Indianen, zyn afstammelingen van de eerste Spaansche kolonisten. De volgende levendige schets van de bewoners van de *Pampas*, zal onze lezers een denkbeeld geven van de Guachos en hunne levenswyze.

De Guacho is door zynen natuurlyken stand geheel onafhankelyk van de stedelingen en hunne staatkundige verschillen. De bevolking of het getal der Guachos is klein. Zy wonen op afstanden van elkander en zyn hier en daar over het land verspreid. Vele hunner zyn uit de aanzienlykste familien van Spanje gesproten; zy bezitten goede manieren en niet zelden zeer edele grondbeginselen. Het leven dat zy aanleggen is woest, doch belangvol; meestal bewonen zy dezelfde hutten waarin zy geboren worden en welke hunne vaders en voorvaders vóór hen bewoond hebben, ofschoon het den vreemdelingen toeschynt dat die woonhutten geene aanlokselen van *dulce domum* in zich bevatten. Zy zyn allen in een en denzelfden eenvoudigen vorm gebouwd, en ofschoon de weelde somtyds zelfs voor de brooze hut en hare armoedige bewoners duizende van ontwerpen en verbeteringen verzint, zoo blyft nogthans eene hut in alle landen dezelfde; het is daarom dat men weinig onderscheid vindt tusschen die van den Zuid Amerikaanschen Guacho en die des Hooglanders in Schotland, uitgezonderd dat die van den eersten uit slyk te zamen gesteld en met een lang geelachtig gras overdekt is, terwyl die van den laatsten van steen gebouwd en met een rieten dak voorzien is. De bouwstoffen van beiden zyn de voortbrengselen van hun aardryk en beiden dragen zoo vele overeenkomst van kleur met het voorkomen des lands, dat het dikwyls moeijelyk is eene hut op eenen kleinen afstand te onderscheiden, en daar de tred van eenen rydende Zuid Amerikaan zoo snel is, ontdekt men naauwelyks de woning, tot wanneer men zich voor de deur derzelve bevindt. De *corrál*, of omheining voor het vee, is op eenen afstand van omtrent honderd en vyftig ellen van de woonhut gelegen, en is eenen cirkel van dertig ellen of meer in den omtrek, door zware en ruwe staken te zamen gesteld en de punten in den grond geslagen. Op deze staken ziet men meest altyd een groot aantal halfslapende giervogels of valken, en den grond rondom de omheining is geheel met beenderen en geraamten van paarden en runderen, als mede met hoorns, wol, enz. bedekt; dit veroorzaakt eene onaangename en ongezonde lucht, even gelyk die welke men in de nabyheid van een morsig gehouden honden hok in eenige plaatsen in Europa gewaar wordt.

De hut van den Guacho bestaat meestal in een vertrek, waarin de geheele familie huisvest: mannen, vrouwen, jongens, meisjes en eerstgeborene kinderen vindt men allen daarin op elkander te zamen gepakt. De keuken is een afgezonderd hutje op eenige ellen afstand van de woonhut. De muren en daken dier woonhutten zyn steeds met tallooze gaten voorzien, en dit valt den vreemdeling aldadelyk in het oog als een bewys der luiheid van het volk. In den zomer zyn er zoo vele zwermen van vliegen en *binchuchas* (wandluizen ter grootte van zwarte torren) in de hutten, dat de geheele familie buiten op den grond vóór de hut in de opene lucht den nacht doorbrengt. Wanneer een reiziger des nachts aankomt, en na zyn paard onzadeld te hebben, wandelt hy tusschen de slapende menigte en kiest zich eene rustplaats uit, hy legt dan zyn zadel of *recado*, waarop hy slapen moet, digt by of naast den makker of de gezellin die zyne verbeelding het meest tot zich getrokken heeft. Een bewonderaar der onschuld zal zich misschien aan de zyde van een slapend wicht ter neder leggen. Een zwaarmoedige zal veelligt de nabuurschap van eenen grysaard kiesen, doch iemand die voor de bevallige schoonheden der schepping vatbaar is, zal zekerlyk aan de zyde eener schoone de voorkeur geven, om op eenige duimen afstand van haar in Morphus armen te sluimeren. Er is echter niets om het gevoel levendig te maken of om de beoordeeling ter hulp te staan, want hoofden, aangezigten en ligchamen zyn volkomen met huiden en *ponchos*, waarin zy zich wikkelen, bedekt, en slechts de blooté voeten blyven zigtbaar.

In den winter overnachten de Guachos in hunne hutten en de toneelen zyn dan van een vry zonderlingen aard. Zoodra het avondmaal gereed is, wordt het groote yzeren braadspit, waaraan het vleesch gebraden wordt, in de hut gebragt en deszelfs punt in den grond gestoken. De Guacho biedt aan zynen gast het geraamte van eenen paarden kop als eene zitplaats aan, terwyl hy en de andere leden des huisgezins zich mede op dergelyke zittingen rondom het braadspit plaatsen, en aldus gezeten snyden zy met hunne lange messen verbazende groote stukken, die elk meer dan een mondvol uitmaakt.* De hut is dan met eene ellendige lamp slechts flaauwelyk verlicht; in plaats van olie gebruiken zy kaarssmeer voor de lamp; een vuur van houtskolen verwarmd het vertrek. Aan de muren hangen aan stukke beenen twee à drie toomen, sporen en lange strikken met kogels aan de enden. Op den vloer zyn er verscheidene duistere menigten die men nooit regt onderscheiden kan, en dikwyls wanneer men, vermoeid zynde, zich ter neder zet, hoort men een kind onder zich gillen of eene zachte vrouwe stem vragen, wat men begeerd; somtyds doet men ook een verbazend groot hond van zyne plaats opspringen. Toen een reiziger eens, op een paarde kop gezeten, zyne handen by het vuur verwarmde en in eene soort van mymering zyne oogen op het donkere dak der hut gevestigd hield en terwyl hy zich verbeelde geheel alleen te zyn, werd hy eene beweging gewaar: plotseling zag hy twee geheel naakte zwarte kinderen, in de gedaante van twee padden, over het vuur leunen; zy waren van onder eenige der *ponchos* gekropen; daarna ontdekte hy dat er nog verscheidene andere personen, als mede eenige hoenders die op eiren te broeijen lagen, in dezelfde hut waren. In die hutten slapende, springt de haan iemand dikwyls op den rug om te kraaijen.— Zoodra het daglicht aan den hemel begint te schemeren, staat het geheele huisgezin op.

Het leven van een Guacho is belangryk en heeft zeer vele overeenkomst met die schoone afbeelding welke Horatius van den voortgang eens jongen adelaars gegeven heeft:

> "Olim Juventas es patrius vigor
> Nido laborum propulit inscium,
> Vernique Jam nimbis remotis
> Insolitos docuere nisus
> Venti parentum; mox in ovilio
> Demisit hostem vividus impetus,
> Nunc in reluctantes dracones
> Egit amor dapis, atque pugnæ."

In de ruwe hut geboren wordt er weinig zorg aan den jongen Guacho besteed; hy wordt alléén gelaten om zich in de ossehuid, die aan het dak der hut gehangen is, en welker punten door vier riemen te zamen kunnen getrokken worden, te wiegen. In het eerste jaar zyns levens kruipt hy geheel naakt over den grond, en dikwyls ziet men eene moeder aan een kindje van dien ouderdom een scherp mes van een voet lang geven om er mede te spelen. Zoodra hy loopen kan, zyn zyne kinderlyke vermaken de oefening van die bedryven die daarna gedurende zyn leven, zyne bezigheden uitmaken. Met eenen strik van gevlochten garen tracht hy kleine vogels en honden te vangen, wanneer zy in en uit de hut gaan. Zyn vierde jaar bereikt hebbende, ziet men hem te paard in vollen galop rennen, en wordt reeds dienstbaar, daar hy het vee naar de omheining helpt dryven. De vaardigheid waarmede zulke jonge kinderen ryden is inderdaad verwonderenswaardig. Wanneer, by voorbeeld, een paard de menigte die huiswaarts gedreven wordt, tracht te ontvlugten, ziet men een kind te paard het dier navolgen, inhalen en terugbrengen, terwyl hy het paard den ganschen weg klopt; te vergeefsch tracht het moedig ros zynen vervolger te ontduiken en te vlugten, elke wending welke hy neemt, volgt het kind hem na en blyft steeds digt aan zyne zyde. Het is mede eene zonderlinge waarheid die door velen is opgemerkt geworden dat een bereden paard altyd gemakkelyk een hetwelk geen ruiter op zich heeft inhalen en ontloopen kan.

De uitspanningen en bedryven van den Guacho nemen weldra een manlyk aanzien aan. Onbeducht voor de *biscacheres* (kuilen van dieren genaamd *biscachos*, die zich onder den grond ophouden) die de geheele vlakten ondermynen en die voor den ruiter zeer gevaarlyk zyn, rent hy in vollen galop, vervolgt de struisvogel, de *gâma* (hinde) de leeuw en tyger, en vangt dezelve met zynen strik en kogel, terwyl hy dagelyks de wilde hoornbeesten helpt strikken en naar de *corrál* voortslepen, hetzy om te slagten of om gemerkt te worden. Hy temt en oefent de jonge paarden op de wyze zoo als hiervoren beschreven is. In deze oefening blyft hy dikwyls verscheidene achtereenvolgende dagen van zyne hut weg, verruilt zyn paard voor een ander, dat hy in de vlakte vangt, zoodra het eerste getemd en afgemat is, terwyl de Guacho den nacht op den grond onder den blooten hemel doorbrengt. Zyn bestendig voedsel is rundvleesch en versch water; zyne ligchaams gesteldheid is zoo sterk dat hy de zwaarste vermoeijenissen en ontberingen verduren kan. De afstanden die hy, zonder te rusten, te paard aflegt, en de achter een volgende uren die hy te paard doorbrengt zyn byna ongeloofbaar.— De onbeteugelde vryheid van zulk eene levenswyze bemint en waardeert hy boven alles, en geene onderwerping van welken aard ook kennende, is zyn geheel gemoed vervuld van gevoelens van vryheid en onafhankelykheid, die even edel als onschuldig zyn, niettegenstaande zy met woeste gewoonten doorweven zyn.— Het is te vergeefsch dat men beproeven zoude om hen vatbaar te maken voor de bekoorlykheden en genoegens van eenen beschaafden stand. De grondbeginselen die in zynen boezem geprent staan, zyn: dat de edelste en schoonste poging van den mensch is, om zich met vlugheid van den grond te verheffen, te paard met geoefendheid te ryden in stede van te wandelen; dat geene kostbare kledingen noch smakelyke spyzen het gebrek van een paard vergoeden kunnen, en dat de druk van den menschelyken voet in den grond het eerste teeken van onbeschaafdheid is.

De Guacho wordt door vele volken van luiheid en onachtzaamheid beschuldigd. Zy die zyne hut bezoeken, vinden hem somtyds in zyne deur gezeten met zyne armen kruiselings over zyn borst geslagen en zyne *poncho*, even als een Spaansche mantel, over zyne linker schouder geworpen. Zyne hut is aan alle zyden met gaten en openingen en zoude klaarblykelyk met eenige uren arbeid veel kunnen verbeterd worden. In een bekoorlyk klimaat leeft hy zonder vruchten of groenten; door vee omringd vindt men zeer zelden zyne hut met melk voorzien; hy leeft en bestaat zonder brood en voedt zich slechts met vleesch en water. Het is daardoor dat zy die eene vergelykenis trekken tusschen het leven van den Guacho en dat van den Europischen landman, de eerste van luiheid en onachtzaamheid beschuldigen; doch de vergelykenis is geenszins toepasselyk noch de beschuldiging billyk. Men vrage hen die by de Guachos gewoond en hen in hunne oefeningen gevolgd hebben of zy lui of onachtzaam zyn. In het tegendeel is het bewonderenswaardig hoe zy een leven met zoo vele aanhoudende vermoeijenissen verduren kunnen. Het is waar, de Guacho kent geene weelde, en de grootste trek in zyn karakter, is dat hy geene behoeften heeft.— Gewoon zynde in de opene lucht onder den blooten hemel te slapen, beschouwd hy de menigvuldige gaten in zyne hut geenszins als iets dat zyn gemak en rust zoude kunnen storen. Het is niet om dat hy geen liefhebber van melk is dat zyne hut daarvan ontbloot is, maar om dat hy zulke liever ontberen wil dan een dagelyks werk er van te maken om het elken dag aanteschaffen. Hy zou, wel is waar, kazen kunnen maken en het om geld verkoopen, doch wanneer hy met een zadel en met sporen voorzien is, heeft het geld voor hem geene waarde; in kort, de Guacho leeft gelukkig en is volkomen met zyn lot te vreden. En inderdaad, wanneer men een oogenblik nadenken wil, dat in het midden van eene aanhoudende reeks van steeds toenemende menschelyke weelde, het waar genoegen zoo schaars te vinden is, zoo kan men niet ontkennen dat er misschien even zoo veel wysbegeerte als dwaasheid in de manieren en levenswyze van den Guacho doorstraalt. Hy leeft zonder behoeften en zyn leven heeft zekerlyk edeler trekken in zich, dan wanneer hy van den vroegen morgen tot den laten avond onder den last des arbeids zwoegde, om zich slechts beter voedsel en kostbare kleding aanteschaffen. Het is waar, dat de Guachos aan de groote massa der zoogenaamde wereldsche beschaafdheid tot weinig nut verstrekken, en het is immers de pligt van elk redelyk wezen om het zyne daartoe en tot de volmaking derzelve bytedragen? Doch kunnen nedrige en eenvoudige wezens die alleen in de eindelooze vlakten van een uitgestrekt land hun leven slyten, in de woeste streken die zy bewonen, kunsten, wetenschappen en beschaving invoeren? Dat het hen dus veroorloofd zy om onbeoordeeld die punten te laten berusten gelyk zy en hunne voorvaders dezelve gevonden hebben en gelyk zy blyven moeten, tot wanneer eene grootere bevolking, die de behoeften vermenigvuldigen zal, de middelen uitvinde en aan de hand geve, om verbeteringen en veranderingen in de wildernissen inteveeren.

Het karakter van den Guacho heeft verscheidene beminnelyke trekken in zich; de gastvryheid is aan hem eigen; in zyne hut vindt de matte reiziger een vriendelyk onthaal; dikwyls wordt den vreemdeling met eene soort van natuurlyke waardigheid van manieren ontvangen die hem in de *Pampas* als vreemd en oneigen toeschynt en die zyne bewondering in het midden eener ellendige hut gaande maakt. Wanneer iemand de hut binnen treed, staat de Guacho van zyne plaats op om dezelve aan zynen gast aantebieden, weigert men dezelve aantenemen, dan worden er zoo vele complimenten en buigingen over en weder verwisseld, tot wanneer de reiziger zich genoodzaakt vindt het aanbod aantenemen en zich op het geraamte van een paarde kop ter neder te zetten. Het is zonderling om de Guachos bestendiglyk voor elkander over en weder hunne hoeden te zien afnemen, wanneer zy binnen de hut treden. De hut heeft geene vensters, eene ossenhuid maakt de deur uit en een eenvoudig dak bedekt dezelve.

De gewoonten der vrouwen zyn zeer zonderling; zy hebben volstrekt geene bezigheden en brengen hare dagen, in den volsten zin des woords, in ledigheid door. De uitgestrekte vlakten die haar omringen hebben voor haar geene aanlokselen om uit wandelen te gaan, zy ryden zelden, en haar geheel leven is zekerlyk werkeloos. Zy hebben allen echter hare huisgezinnen, hetzy gehuwd of ongehuwd, en eens toen een reiziger eene jonge vrouw, die een bevallig kind aan hare borsten koesterde, vroeg wie de vader van haar kind was, gaf zy tot antwoord: "*Quien sabe!*" (wie weet het!)

De reiziger aan wien wy dit belangryk berigt te danken hebben, deed twee reizen over de *Pampas* en leefde, voor eenen geruimen tyd, op dezelfde wyze als de Guachos. Hy verzekert, dat na dat hy drie of vier maanden lang gedurig te paard gereden en zich met niets anders dan vleesch en water gevoed had, hy zyne gezondheid zoo verbeterd en zyn gestel zoo versterkt vond, dat geene vermoeijenissen hem afmatten konden. Wy verkeeren in het geloof dat de missing van eenen graan ooget somtyds hongersnood veroorzaakt, doch in de *Pampas* ziet men het ontegensprekelykst bewys dat noch brood, noch groenten en noch wyn voor eenen volkomen staat van gezondheid noodzakelyk zyn. Wy vinden in sommige landen voorbeelden van hongersnood, wanneer het van honger stervend volk hun vee het bloed aftapt om zich daarmede te voeden. Het zoude beter zyn om het vee te slagten, zich daarmede te voeden, zonder op het toekomende te denken en zich vóór den tyd te bekommeren.

* Toen eens een reiziger zich voor het eerst by de Guachos ophield, kon hy zich niet begrypen hoe zy met mogelykheid het vleesch in zulke groote stukken en zoo schielyk eten konden, daar hetzelve hem zeer taai voorkwam; een oude Guacho legde hem uit den droom, en onderrigtte hem dat hy niet wist welke deelen nittekiezen en dadelyk sneed hy den vreemdeling een groot stuk dat zeer zacht en malsch was. Daar verzocht hy de gedienstige Guacho steeds om hem te helpen en de anderen lachten hartelyk toen zy bespeurden dat de reiziger het geheim ontdekt had.